

lấy khoảng ngày tháng vắng đàng đàng bàn tay bé
bằng... Bây giờ thì xa rồi, xa thật xa đó em
gái... Một lần sau hết của tuổi trẻ thường
đề bài - những bài đẹp đẽ vào cuộc đời
vạn niên... hành trang của đời sống, của mái
ngôi rêu phủ cũng những rui buồn hôn giãn hay
gợi buồn, bước chạc vào lòng, cho những ngõ ngách
vời cuộc đời không còn riêng bạn. Hãy xóa
bỏ cố chấp, sau bằng ngõ nhận đề nhỏ thường
mãi sống tươi này - sống tươi của bao vui buồn
thường yên - sống tươi bình yên không hẳn thi
chăm giết, không cạnh tranh tị hiềm - sống tươi
thoả mộng tuyệt đời của tuổi học trò, không bao
giờ tìm được toàn vẹn trong tương lai. Hãy
mở rộng cửa lòng, đập vỡ vỡ ối cá nhân vị kỷ
và nhận chìm ối đảo hoang đơn để đến với nhau
bằng tất cả sự thoải mái bình yên. Hãy xóa
bỏ cố chấp, sau bằng ngõ nhận, xem cõi nhỏ là
mười tương gặp gỡ, thông cảm là đoạn hết của
chuyện rui buồn mai kia có gặp nhau cũng không
nhìn thấy cảnh quay đăm cúi mặt...

Em gái, chỉ đừng như nhịp đời tôi thôi

cuối diết, mãi miết xô chen lờn. Tôi chỉ
mong vẫn là chi quanh quẩn trong những
ngày tháng cũ quen thuộc. Một chiếc tam
học, 1 sáng đời trường, ta ngắm ngời thiên
thía cái chông chênh của những ngày cuối,
bắt chặt gờ gờ tuổi mát, sao xuyên trong
lờn, xôn xao trong trí... Mãi hiên thực
muôn đời cũng vẫn là hiên thực - chấp nhận
vào đời là chấp nhận lao vào cuộc chiến dài
lâu chẳng biết gì hơn là cầu mong em gái có
thật nhiều nghị lực để vượt qua đời dài còn
lại... Chẳng lẽ nếu Người hiền hiền em
hay ban tất cả những tốt đẹp về em gái
Xuân Lan cũng những cánh hoa trong vườn
Nguyệt uyển Diên tử 2.

Một mẫu 2, 070777

Khánh Khanh

Nguyễn - nhi -

ông